BARBU — FIUL RISIPITOR AL CLUJULUI!

Tare mult au dorit localnicii ca echipa lor favorită, Universitatea, să cîștige primul meci din returul campionatului. Cum s-ar zice, să înceapă cu dreptul drumul anevoios al celor 13 etape. Natura a oferit clujenilor o splendidă zi de primăvară care a adus pe stadionul orășenesc 20.000 de spectatori. Așteptau, pe cît de entuziaști au venit, pe atît de dezamăgiți au plecat o dată cu minutul 89, cînd Moț a înscris golul egalizator și cînd o liniște profundă s-a așternut pe întreg stadionul. Era greu de presupus ca în ultimul minut de joc să se mai întîmple vreo minune, cu tot optimismul lui Petru Emil care a scos mingea din propria-i poartă și a ajuns într-un timp record cu ea la centrul terenului, în speranța înscrierii golului victoriei. Meciul era jucat și UTA s-a întors la Arad cu un punct nesperat, punct pe care de altfel îl cedase în tur clujenilor cînd întîlnirea s-a încheiat tot la egalitate (0—0).

Nu le putem reproșa jucătorilor de la Universitatea că nu au luptat pentru culorile clubului, pentru victorie. Ei au muncit mult, și-au masat adversarul în propria-i jumătate de

Gheorghe NERTEA

(Continuare în pag. 9)

UVERTURA CAMPIONATULUI PROMITE UN SEZON PASIONANT

DERBIUL, CEL MAI ECHILIBRAT JOC AL ETAPEI

CRAIOVA: Obiceiurile trimite mingea cu capul peste bară

Din descrierea celor șapte întîlniri din prima etapă a categoriei A rezultă că cea mai echilibrată dintre partide a fost aceea de la Craiova, dintre Dinamo București și Universitatea, meciul derbi al inaugurării sezonului oficial, încheiat la egalitate : 1—1.

S-ar putea răspunde că un scor de egalitate reflectă, el însuși, un echilibru, dar replica este numai parțial adevărată, fiindcă, în cele mai multe cazuri, calea de obținere a unui meci nul, mai cu seamă în deplasare, este aceea a abandonării ofensivei în favoarea unei apărări supraaglomerate, uneori bazată pe antijoc. De aceea, nu de puține ori citim că „meciul s-a desfășurat într-un singur sens", dar rezultatul a fost 0—0 sau 1—1.

La Craiova jocul a fost echilibrat tocmai pentru motivul că s-a disputat în ambele sensuri, aproape cu regularitate, însă nici această imagine care derivă din statistică nu redă complet proporția justă a echilibrului.

La Craiova, au fost opuse liderul clasamentului, formația locală Universitatea, și echipa de pe locul secund, Dinamo București, diferențierea **de fapt** fiind foarte mică, de un punct (17—16 înainte de meci, azi 18—17), însă **de drept**, deosebirea era mare, căci garnitura oaspeților se prezenta cu 6 internaționali, jumătate din echipa României care a încheiat sezonul internațional 1966, pe cînd gazdele, deși fruntașe ale campionatului, s-au aflat în situația bizară, dar nu unică, de a nu furniza echipei naționale nici un jucător.

Atracția deosebită exercitată de fotbal asupra mulțimilor constă, în afara frumuseții jocului, și în aceea că nu respectă adesea ierarhia valorilor. Într-adevăr, cîți spectatori ar mai veni la fotbal, dacă, în virtutea unei ierarhii prestabilite, echipa A ar învinge cu regularitate echipele B, C, D, E ș.a.m.d., B pe C, D, E, ș.a.m.d. ? De cele mai multe ori avantajul terenului propriu produce răsturnările de valori, surprizele.

Universitatea Craiova n-a putut produce o asemenea surpriză, cu toate că ambianța favorabilă, de o sportivitate deplină, a înaripat-o. Dinamo București a jucat de o manieră care a stimat cadrul atît de plăcut al întîlnirii. De altfel, am putea afirma că ambele formații ale derbiului de la Craiova s-au respectat reciproc. Dinamoviștii s-au pregătit foarte atent pentru acest joc, iar craiovenii, prețuind evenimentul, i-au creat o atmosferă deosebită și o ripostă sportivă apropape de posibilitățile lor maxime. Ifață în ce a constat, în primul rînd, frumusețea și echilibrul acestui derbi la care vremea, de o răscolitoare înnoire primăvăratică, a adus prinosul ei.

Dinamo București n-a mizat în meciul cu Universitatea doar pe talentul și privilegiile de internaționali ale jucătorilor săi, ci a calculat meciul, reușind să țină în friu galopul adversarilor. Deschizînd scorul repede, în min. 9, dinamoviștii au avut de suportat un asalt și mai puternic, căruia după egalare, min. 20, i-au rezistat printr-o apărare combinată, marcaj strict și zonă, după cum se prezenta situația, apelînd de cîteva ori chiar la „libero". Astfel ei au descumpănit un atac adverse cu o mare forță de joc și periculozitate. În mod evident, Dinamo a realizat un progres în gîndire și luciditate în activitatea din teren ; a repus întotdeauna mingea în joc, caim și precis, la mijlocașii săi, care au găsit un teren favorabil de acțiune și au construit cu atacanții faze reușite,

Universitatea Craiova și antrenorii săi au meritul de a fi format o echipă puternică, din jucători a căror clasă nu are girul internațional, ajungînd la nivelul celor mai bune echipe ale noastre, rezultat al pregătirii temeinice de pînă acum.

Putem spune că derbiul cu Dinamo București a fost deasupra

DINU promite a fi o revelație a acestui an

așteptărilor și a primit un bun calificativ fiindcă Universitatea Craiova are acum o experiență de echipă fruntașă și în dotarea ei posedă elemente noi, dintre care se observă organizarea rațională a jocului. Iată cu ce a contrabalansat dezavantajul valoric față de Dinamo.

Dacă pe viitor Universitatea va persevera în această direcție vom cîștiga în Craiova un public ternic și admirabil centru fotbalistic.

Aurel NEAGU

Campionatul a reînceput în mijlocul unui interes general. Și odată cu el publicul, acest public generos care iubește fotbalul, și-a reluat una din preocupările lui extra-familiale : drumul către stadioane. La Craiova, Pitești, Brașov, Ploiești, București (mai puțin stadionul Republicii, poate din cauza televiziunii, poate din cauza concurenței cu Giuleștiul) cererile de bilete au depășit cu mult capacitatea stadioanelor.

Evenimentul a coincis cu primul semn al primăverii — prima duminică excelentă de joc cu soare cald care a ridicat temperatura stadioanelor și care a spulberat atmosfera de festivitate a acestui început de sezon fotbalistic.

Ce concluzie esențială a furnizat această etapă ?

Toate cele șapte partide, fără excepție, s-au caracterizat printr-o luptă spectaculoasă în condițiile unor terenuri destul de grele. Ca niciodată, la reînceperea returului, echipele, ca urmare a unei pregătiri solide în perioada de iarnă, au pornit tare din blocsarturi. Această plecare furtunoasă are drept explicație MIZA MARE pentru una sau ambele echipe: **fie menținerea în plutonul fruntaș, fie consolidarea unui loc ferit de grijile retrogradării.**

Rezultatele înregistrate în etapă n-au adus schimbări esențiale în clasament, excluzînd pe brașoveni care au pasat, deocamdată, „lanterna roșie" formației ieșene. **Dar se poate vorbi de o anumită regrupare capabilă, în viitor, la primul succes sau eșec al echipelor, să răstoarne actualele poziții ale protagoniștelor.**

La partea superioară a clasamentului 6 formații atacă, într-un fel sau altul, „citadela" Craiovei, iar alte 6 (de la locul 9 în jos) simt apropape fatidicile locuri 13 și 14. O asemenea configurație este de natură să stîrnească un și mai mare interes în jurul campionatului, să mobilizeze echipele pentru a-și etala cunostintele lor tehnice și tactice, în scopul practicării unui fotbal de calitate, al reușitei spectacolului sportiv, care să aducă și zestrea de puncte dorită.

Etapa viitoare, nu înainte ca echipele să-și filtreze jocul în „saisprezecimile" Cupei României, poate fi luată, în ansamblu, drept „cap de afiș" al campionatului. Nici o partidă nu poate fi decretată mai ușoară decît alta. Un plus de șansă are Dinamo București. Jucînd acasă cu colegii lor din Pitești ei pot detrona pe lider, care se deplasează la Petroșeni, unde punctele sînt calculate matematic. Farul are, de asemenea, ambiția de a egala la punctaj pe bucureșteni. În general , întîlnirile stau sub semnul incertitudinii întrucît ocupantele de la periferie sînt gata să dea replicile cuvenite.

Anticipînd îmbunătățirea stării terenurilor, este de așteptat ca etapa din 12 martie să aducă o creștere calitativă în ce privește organizarea jocului echipelor, o permanentă străduință din partea tuturor jucătorilor de a valorifica cît mai mult ceea ce au cîștigat în perioada pregătitoare.

Și nu trebuie să uităm că **echipele noastre reprezentative au în această primăvară un program internațional foarte bogat. De aceea etapa care vine și celelalte vizează nu numai campionatul, ci implicit și activitatea selecționabililor al căror joc vom continua să-l urmărim cu atenție.**

Stelian TRANDAFIRESCU

CAPACITATEA DE EFORT SATISFĂCĂTOARE

Anul acesta campionatul a reînceput la 26 februarie, cind atît echipele se mai aflau încă în faza „probelor tehnologice". Ar fi prematur să vorbim despre formă sportivă, sau să pretindem o perfectă omogenitate tactică. În schimb, ni se pare foarte oportun să consemnăm o anumită latură a pregătirii echipelor și jucătorilor, cea mai tipică pentru un început de sezon. Ne referim la pregătirea fizică. Din observațiile reporterilor noștri am dedus cîteva puncte de vedere.

Echipele și jucătorii au dovedit în ansamblu o bună capacitate de efort. Majoritatea partidelor au avut un accentuat caracter de luptă pe toată durata lor, ceea ce exprimă realizări meritorii pe linia calităților fizice, rezistență și forță. Terenurile desfundate de la Brașov sau de la Cluj au măcinat intens energia jucătorilor. Dar în ansamblu, cele patru echipe (Steagul roșu, Jiul, Universitatea Cluj și U.T.A.), s-au dovedit înzestrate cu „surplusul" necesar în astfel de circumstanțe. Cei ce au știut să se adapteze mai bine în funcție de rigorile cîmpului de joc (era periclitată printre altele și starea de echilibru), au reușit să se conserve pînă la fluierul final. În schimb Necula, Györfi, Năftănăilă, Peronescu, Martinovici, au cunoscut oroarea să „care" balonul pe distante apreciabile, s-au epuizat treptat, pierzînd în special „puterea de explozie", amestecul acela de viteză-forță, indispensabil în situațiile de finalizare. La Cluj mulți dintre „combatanți" nu au alergat cu dezinvoltură, deși bocancii și mingea erau ingreuiate de clisă, au stat puțin, au pășat la mare distanță. Toată linia de fundași, Ivansuc și Szabo s-au impus din acest punct de vedere. Barbu, Petru Emil, Mustețea și Nesu au părut obosiți în final, fără circumstanțe atenuante în comparație cu celălalți. Dintre arădeni s-au distantat prin capacitatea de efort : Birău, Bacoș, Meițaș, Jak, T. Popescu. După o repriză excelentă, Chivu și Schiopu au terminat treptat „consumabili", iar Ilea și Axente n-au mai fost „văzuți" de loc. Ieșită cu precădere incompletă, sau viața nesportivă fac ca unii jucători să nu poată realiza în timpul meciurilor de control un „program redus", în detrimentul celui și coechipierilor care sînt obligați să-i compenseze.

Cele două partide de mare dramatism și de intensă uzură (Universitatea Craiova — Dinamo București, Rapid — Farul), au pus într-o lumină favorabilă latura pregătirii fizice a celor mai buni fotbaliști. La Craiova, partida a avut un ritm de desfășurare greu de menținut. Și cu toate acestea, nici una din echipe nu a dat senzația de oboseală în finalul ei. Peste așteptările multora, Rapid a situat totuși O. Popescu, Nunweiller III, Gherghelu, Frățilă (Dinamo), Năstase, Marcel, Simionaș, Stîrcea (Universitatea), Rezistența modestă și slabă vîtează în comparație cu alura lor obișnuită au arătat Popa, Pîrcălab, Oblemenco, Circiumărescu, Mincă.

Rapidiștii au reușit să se refacă și în ultimele 25 de minute (după ce lupta fusese aprigă de la început) au izbutit să adauge la rezistența și forța de pînă atunci, o suită de sprinturi (Năstureseni, Codreanu, Jamaichi, Dinu, Dan). Dintre constănțeni, cu nimic mai prejos la acest capitol, Georgescu, Koska, Iancu, Zamfir și Tufan au făcut o adevărată risipă de energie.

Nici Steaua n-a fost o excepție de la regulă. Cu un singur adaos, D. Popescu, Sorin Avram, Negrea, Voinea, Chiar și D. Nicolae au arătat o lentoare dificil de înțeles la prima vedere. Datorită acestei stări de „uzură" au fost greoi în fazele decisive, au ajuns „cu întîrziere", n-au avut „reflexe" și precizie. Am aflat ulterior că după trei săptămîni de „viață spartană" jucătorii avuseseră săptămîna trecută deplina libertate să-și conducă „antrenamentul invizibil". Și fiindcă tot era „invizibil" unii dintre ei l-au făcut „uitat". Scăderea treptată a potențialului ieșenilor din final necesită altă explicație : au o bună capacitate de efort. Dar tactica lor este neeconomică. A doua repriză, Stoicescu, Lupulescu, Cupernam, Incze IV, Humă și alții, au fost înghițiți de „hidra oboselii". N-au mai reușit nimic, n-au mai păstrat balonul și indirect au contribuit la accentuarea presiunii adverse.

La Pitești și la Ploiești, protagoniștele au convins în aceeași direcție : pregătirea fizică bună prin raportare la necesitățile jocului ; Mocanu, Roman, Dridea I, Pahonțu, Vulpeanu, Ilie Stelian, Dobrin, Prepurgel, Mândoiu, Al. Constantinescu, Matelanu, s-au impus cu o notă suplimentară față de ceilalți.

SCURTE CONCLUZII

— Fără mulțe excepții bilanț satisfăcător în privința rezistenței și forței. Viteza de deplasare are nevoie de îmbunătățiri ulterioare (situație fireească din punct de vedere metodic. Pentru perfecționarea ei se va lucra intens de acum înainte).

— Capacitatea de efort nu este altceva decît produsul dintre antrenament, alimentație rațională, odihnă suficientă și evitarea oricăror abuzuri.

— Printre multe alte criterii de care antrenorul trebuie să țină cont atunci cînd stabilește ideea de joc, trebuie avută în vedere și relația dintre tactică și capacitatea de efort a jucătorului.

Mateianu explică eșecul de la Pitești

MECIUL NU SE ÎNCEPE ÎN REPRIZA A DOUA

Ultimele trei partide ale Rapidului au prezentat un simptom curios dar care, sîntem siguri, n-a scăpat spectatorilor. Atît în meciul de verificare cu Dinamo București cît și în meciurile de campionat cu Petrolul (restanța) și cu Farul, Rapidul a jucat în prima repriză fără aplomb, fără convingere, fără idee tactică, LA INTIMPLARE. Consecința directă, comună tuturor acestor trei meciuri : la sfîrșitul primelor 45 de minute, echipa feroviară a fost, de fiecare dată, condusă cu scorul de

Tufan (Farul): O floare cuiasă din Giulești pentru Constanța

Desen de NEAGU RĂDULESCU

1—0. Fără a rămîne la nivelul prezumțiilor despre optica (poate greșită) cu care jucătorii au privit partidele, vrem să arătăm care a fost maniera concretă de joc a feroviarilor în această primă parte a meciurilor. De fiecare dată, rapidiștii au început patinînd lin, cu „șchipe" de atacuri, cu cîte o cursă, mai multe sau mai puțin lipsită de pericol pe extremă, cu aceiași joc „mărunțit" la mijlocul terenului, unde Dumitriu, lonescu et. compania. Din neferice realiști. — ca lui în rîndurile blul de volte slăbiciunile și decizie. Cu Rapidul a scăpat prin urechile Mocanu, extrem avut în vîrful atacului gol. A reluat rapidiști i) de la 2 m. pentru trolul, meciul Cu Farul, re- se", l-ai pentru însă, după re- donată a rapid reprizei a doua părea să se meci. Din fericire pidiști, la 6 golului cu 5 carului cons- ră executată — mingea a „pianjen" — primul gol al genul pshic mentă limita meciul cu Farul Rapidului, fel, pasme Se pot, oare, multumiți cu minică ? De tată oprioare, aveau să înțeleagă — după părerea Farului, meciul s-a dat ment dat în Rapidului pe Lipsa de cu seriozitate Începutul în- duce Rapidul curent „rămas" care, în dispreț. Începe un meci, complet să fie „numai formația Este de neînțeles toate echipele la începutul sezonului, o echipă valoroasă ca aceea a Rapidului admite „sacrificii din deschidere". Fotbalul însă nu este șah. După sacrificiu, cum a fost cel din meciul cu Farul, urmează și o mare șansă și să munceștI înzecit pentru a scoate o remiză... Deocamdată spectatorii pe GiuleștI au fost martorii cazneI cu care rapidiștii au obținut acel 2—2, urmînd să subliniem că efortul de la fost cu atît mai crîncene cu cît ele nu exprimau soluția tactică corectă la problemele ridicate de echipa adversă.

Retrasă cu 9 oameni, în fața și în interiorul propriului careu, echipa constănțeană aducea cu o „gardă care moare, dar nu se predă". Ce antidot au găsit rapidiștii aglomerării constănțenilor în fața porții lui Ufu ? De necrezut ! Zeci de cazuri de centrări adresate lui Ionescu, Dumitriu și Dinu, pierduți în „pădurea urîașilor" Tîlvescu, Mureș, Koska, Ianciu, oameni de 1,80 m. Era clar că toate „baloanele" trimise în zona careului erau adevărate ofrande pentru atleticii constănțeni. Ce șanse mai avea Rapidul în condițiile acestei „perseverări diabolice" ? Una singură. Șansa... norocului. A avut-o. Sub forma faultului providențial transformat de Dinu și al zvîrlirii disperate a lui Năstureseu într-un rarisim moment de ulualâ al constănțenilor. Fără aceste două întîmplări fericite, Rapidul ar fi culeș roadele acestei maniere de joc contraindicate. Ca să nu, mai vorbim de faptul că dacă constănțeni ar fi rămas, după 2—0, calmi, judicios așezați în mijlocul terenului, nerezumîndu-se la jocul de-a „redută apărătă", victoria nu le-ar fi șpălat.

M. POP

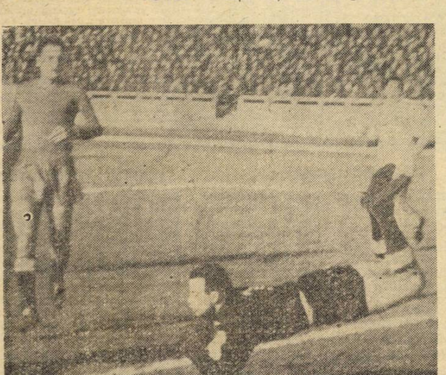

PITEȘTI : Matache, portarul Progresului, a fost foarte solicitat de foștii săi colegi

De ce i-am dat 9 lui Dobrin

În echipa piteșteană, Dobrin Începe să joace rolul omului în jurul căruia se clădește întreg jocul echipei. Remarcabil la el curajul care le lipsește multora din jucătorii noștri : de a pătrunde cu balonul spre poartă pe mijlocul terenului. Cei mai mulți jucători, ajunși în fața barajului apărătorilor, opresc acțiunea, încep să se deplaseze lateral sau încep să caute (uneori e prea tîrziu !) coechipierii demarcați.

Dobrin, nu ! Ei nu se teme de a lua acțiunea pe cont propriu, de a încerca pătrunderea pe drumul de mijloc, pe drumul cel mai scurt spre poartă.

Dar, pentru aceasta, trebuie forță, curaj, TE într-un cuvînt.

Or, Dobrin, să recunoaștem, le are.

Ceea ce face deliciul jocului său.

Place publicului, ne place și nouă. Dar, nu uităm, și nu trebuie s-o uităm nici el: atenție la limite.

În orice caz, pentru simbătă: bravo !

R. U.

C.S.M.S. IAȘI LA CEASUL CUMPENEI

STEAUA ASCENSIUNE

Mulți spun (subscriem și noi) că Steaua parcurge o etapă de restructurări. Din „nebuloasa" de acum un an, se fac eforturi pentru „despicarea" unei planete. Ar fi devreme să ne concludem să evaluăm, chiar și rezultatele parțiale (vizibile totuși). Secvențiele cu Farul și Petrolul au demonstrat ceva. Sîntem la începutul campionatului. Avem timp să răbdare să așteptăm rezultatele acestei ambițioase încercări.

În schimb, ieșenii au devenit un caz „urgent". Rămași cu 10 puncte, cu un golaveraj agravant și numai cu șase partide în deșalu Copoului, în curînd, ieșenii vor deveni cîinele în cate- goria premisele teoretice cu potențialul etalat de ei în prima etapă, vom încerca să ne explicăm situația.

În fața de apărare (cam 75 de minute) CSMS-ul nu a dispus cu adevărat un autentic bloc defensiv. Toată echipa (minus Stoicescu) s-a retras într-o zonă ce nu depășea 40 de metri de la poartă. Pe doua cu trei linii, o barieră de cîmp s-au aglomerat (uneori doi-trei, umăr la umăr), încercînd să bareze toate căile de acces spre „zeul" lor personal, constantinescu. Incze IV și Lupulescu au devenit niște „false" extreme, în fapt niște mijlocași. Iar cînd sporadic mai țîșneau în atac, pătrundeau tot „prin centru", acolo unde și Stoicescu s-a zbătut zadarnic ca un Sisif. Zonele lor din margini au fost părăsite de ieșeni, evasi-permanent. Afita concentrare de forțe, mai ales dacă adversarii nu sînt lucizi și inventivi, nu se demarcă și simt lenți, toate asigură integritatea porții. Jucînd așa obligi rivalul, indiferent de valoare, să te acerte spiritual defensiv și a contraatacului" domine și să aibă mai multe ocazii de gol, nu merită să-ți joci șansele într-un spațiu deciși time. De aici și lipsa de ajungi „la mina" înțimplării. Și tocmai ea a semnat duminică sentința de înfrîngere a ieșenilor. Sîntem în- dreptățiți să credem că așa va juca CSMS-ul toate partidele din deplasare. Și ele decisive într-un fel, pentru evitarea retrogradării. Are vreo șansă să obțină puncte în maniera descrisă ? Ea presupune folosirea exclusivă a contraatacului drept armă ofensivă. Prin cine ? Prin Stoicescu în prima linie și eventual prin Cuperman, Lupulescu, Incze IV. Sînt oare jucători dotați pentru contraatac ? Stoicescu și Lupulescu nu-au tehnica necesară. Nu sînt nici protejeze balonul, nu pot să-l conducă, să fenteze în pînă viteză, să depășească succesiv 3—3 adversari. Incze IV a avut cîteva acțiuni frumoase, avînd și o mare ocazie. Este oare suficient ? Cuperman acționează prea retras. Cei cîțiva nu sînt (fiindcă nu pe-au arătat), nici să alcătuiască în doi sau trei, mici nuclee de atac capabile prin pase rediutate sau unduiri, să creeze ocazii și să finalizeze. Și un joc prin care obții doar una, sau două ocazii în 90 de minute nu poți spera decît în hîrneca adversă. Și jucau bine și obțineau rezultate acum 2—3 ani, cînd practicau un fotbal super-colectiv, singura metodă înțăduită echipelor cu jucători de valoare mijlocie.

CSMS-ul are un antrenor tinar, C. Laurențiu. Om de un îaudabil curaj dacă s-a incumetat să-și asume responsabilitatea echipei într-un moment atît de critic. El a optat probabil pentru ideea tactică văzută duminică. Logic nu nl se pare cîștigată. Nici măcar pentru o deplasare. Jucătorii săi nu pot crea ocazii și înscrie goluri decît dacă „se sustin unii pe alții". Izolați în atac, au reprezintă mare lucru, ieșenii vor avea un sezon dificil, zgîrcit în sanse. Credem că maniera de joc adoptată deocamdată, mai scade și din putinul acesta. Pe ficil de strămătut. ca o mare înfuriată..

O sincera încurajare acestei echipe și entuziastului ei antrenor.

R. B.

POATE REVENI PETROLUL PE PRIMUL PLAN?

Prin victoria de duminică asupra Politehnicii cu 1—0, campioana țării a avansat în clasament cu un loc, a adăugat încă o victorie la cele cinci pe care le avea, egalînd în acest fel numărul înfrîngerilor suferite, și a adus în stare de echilibru balanța golaverajului propriu : 14 goluri înscrise și tot atîtea primite. Cu sase echipe în fața sa și cu șapte în urmă, Petrolul deține acum o poziție oarecum fără pericole imminente. E greu de presupus că pretentiile formației campioane a țării se pot rezuma însă numai la atît, mai cu seamă că în prezent distanța dintre ea și lider s-a micșorat doar la patru puncte. Întrebarea care se pune este următoarea : *au campionii posibilități de a reveni pe primul plan al întrecerii, de a participa direct la asaltul pentru titlu ?*

Primul lor joc din returul campionatului a cuprins aspecte dintre cele mai contradictorii. Salturile și scăderile, realizările de mare efect spectacular și „potențialele" prezente în evoluția de duminică a ploieștenilor s-au făcut remarcate cu o mare frec-

N. SOARE

(Continuare în pag. 9)